

**Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság**  
**1.Bf.144/2018/10.**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2018. év október hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

**í t é l e t e t**

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 6.B.920/2017/45. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére testi sértés vétségeként megjelölt bűncselekményt testi sértés büntetéként minősíti a jogszabályhely érintetlenül hagyása mellett.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 16.290.- (tizenhatezer-kettőszázkilencven) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

**I n d o k o l á s:**

A Fővárosi Törvényszék a 2018. április hó 12. napján kihirdetett 6.B.920/2017/45. számú ítéletével a vádlott bűnösségét rablás büntetében (Btk. 365. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont), testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) bekezdés (8) bekezdés I. fordulat) és testi sértés vétségében (Btk. 164. § (5) bekezdés I. fordulat) állapította meg. Ezért őt, mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 9 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, rögzítette, hogy a vádlott a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogva tartásban töltött idő beszámításáról, elkobzásról lefoglalás megszüntetéséről és a bűnügyi költség viseléséről is.

A kihirdetett ítélettel szemben a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést, míg az ügyész tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.193/2018 /3. számú átiratában a bejelentett védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Az ügyészség átiratában kifejtette, hogy az első fokon eljárt törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A büntetőügy releváns bizonyítékait számba vette, azokat mind egyenként, mind pedig összességében értékelte, mely alapján - vádlott részbeni tagadása mellett - mérlegelési jogkörében eljárva a tényállást helyesen állapította meg.

A törvényszék indokolási kötelezettségének a kellő terjedelemben tett eleget, indokolása során a logika szabályait helyesen alkalmazta, és az indokolás megfelelő részletességgel tartalmazta, hogy a vádlottnak lényegileg a tényeket beismerő vallomását hogyan támasztják alá a kamerafelvételek adatai, a kihallgatott tanúk vallomásai a szakértői vélemények és az ismertetett okiratok.

E bizonyítékok a - különösen 1. sz. tanú vallomása - alapján helyesen jutott a törvényszék arra az álláspontra, hogy a rablás befejező mozzanatának elkövetésekor, tehát a pénzösszeg összeszedésekor a vádlott kezében még nyitott állapotban ott volt a pillangókés.

A tényállás alapján a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és törvényesen minősítette az általa elkövetett cselekményeket. Helyesen állapította meg, hogy a vádlottnak a sértett testi épségét sértő cselekménye a Btk. 164. § (5) bekezdésének I. fordulata szerint minősül, tévedett ugyanakkor, amikor azt vétségként nevezte meg. A Btk. 5. §-a szerint büntett az a szándékosan elkövetett bűncselekmény, amelyre a törvény két évi szabadságvesztésnél súlyosabb büntetés kiszabását rendeli. Minden más bűncselekmény vétség. A vádlott a rablási erőszak részeként, vagyis azért bántalmazta a sértettet, hogy annak értékeit megszerezze, ekként a testi sértést szándékosan követte el. A Btk. 164. § (5) bekezdése szerinti bűncselekmény büntetési tétele egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, így a vádlott által a sértett sérelmére elkövetett testi sértés - mivel az szándékos és büntetési tétele két évre súlyosabb - helyesen büntett.

Az elsőfokú bíróság a sértett sérelmére elkövetett testi sértést azért tekintette vétségnek, mert a vádlottat az eredmény - a maradandó fogyatékoság tekintetében - álláspontja szerint csak gondatlanság terheli. A vegyes bűnösségű cselekmények jogi természete szerint a gondatlan bűncselekmények, míg a jogkövetkezmények szempontjából a szándékos bűncselekmények jogi sorsát osztják. Ebből következik, hogy a vegyes bűnösségű bűncselekmények is a büntett-vétség alakzat meghatározásakor szándékos bűncselekménynek minősülnek.

Az ügyészi álláspont szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az eredmény szempontjából a vádlott gondatlanságát állapította meg. A maradandó fogyatékoságot a bíróság helyesen azzal támasztotta alá, hogy a sértett 2 fogát elveszítette. Ez pedig kizárólag azért szenvedte el, mert őt a vádlott ököllel fejen ütötte két alkalommal is míg egyszer közepes erővel arcon rúgta. E bántalmazási mechanizmus mellett kizárólag a vádlott szándékossága lehet következtetni az eredmény vonatkozásában is.

A büntetéskiszabási körülmények értékelésekor a törvényszék a vádlott javára és terhére jelentkező enyhítő és súlyosító körülményeket körültekintően tárta fel. Az időmúlás a 2016. májusi elkövetésre figyelemmel csak csekély súllyal vehető figyelembe, míg az előzetes fogva tartásban töltött idő enyhítő körülményként történő figyelembe vételét mellőzni indítványozta. Mindezek alapján az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság méltányos büntetés szabott ki, amelynek enyhítésére irányuló fellebbezés nem vezethetett eredményre. Mindezek alapján egyes kérdésekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt

A nyilvános ülésen a védő írásban benyújtott fellebbezésének indokolásával egyezően az enyhítés végett bejelentett fellebbezését továbbra is fenntartotta, míg a tényállást és a jogi minősítést nem vitatta. Álláspontja szerint azt az első fokon eljáró bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen helyesen állapította meg a tényállást. Ugyanakkor a vádlottal szemben méltánytalanul hosszú tartamban megállapított szabadságvesztést szabott ki, ami nem áll arányban az enyhítő körülmények túlsúlyával.

Bár az elsőfokú bíróság nyomatékos enyhítő körülményként értékelte a vádlott beismerő vallomását, őszinte megbánó magatartását, azt a körülményt, hogy a sértett a bocsánatkérést elfogadta, azonban ezen nagyon nyomatékos enyhítő körülményeket nem kellő súllyal értékelte, és az enyhítő körülmények súlya nem jelenítődik meg a büntetés hosszát illetően. Mindezen körülmények alapján

a büntetési tétel alsó határához jobban közelítő tartamú szabadságvesztés kiszabását tartotta indokoltnak.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta.

A bejelentett védelmi fellebbezés nem megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezés folytán eljárva teljes terjedelmében vizsgálta felül az elsőfokú bíróság eljárását. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva, kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének teljes mértékben eleget tett. A bírósági eljárás során a perrendi szabályok betartásával kapcsolatban sem az ügyészség, sem a védelem részéről kifogások nem merültek fel és ilyen hibát az ítéltábla sem észlelt.

A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot az elsőfokú bíróság értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről megfelelően számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékot, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valónak. Az ítélet indokolása pedig mindenre kiterjedő, logikailag kifogástalan és meggyőző, az ítéltábla mindenben egyetértett az elsőfokú ítéletben írtakkal.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlott beismerő vallomására a tanúk vallomására az okirati bizonyítékokra - mindenekelőtt az eseményeket rögzítő videofelvételre - és a szakértői véleményekre alapította. Az eseménysort a térfigyelő kamerák rögzítették, melyek alapján megfelelően nyomon követhetőek voltak a történések, a tanúvallomások illetőleg a vádlotti vallomás sem tért el e körben.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás teljes körű azt az ítéltábla csupán a személyi részt illetően tartotta kiegészítendőnek az alábbiakkal:

- az Ózdi Városi Bíróság 3.B.65/2008/2.számú ítéletével, amely a BAZ Megyei Bíróság 2.Bf.620/2008/4. számú határozata folytán 2008. szeptember 23. napján emelkedett jogerőre, rablás büntetének kísérlete miatt 2 évi és 4 hónap börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte az Ózdi Városi Bíróság 7.B.36/2005/20. számú ítéletével kiszabott 3 hónapi börtönbüntetés végrehajtását. A cselekmény elkövetési ideje 2007. május hó 1., a szabadságvesztés kezdő napja 2009. január 9. utolsó napja 2011. május hó 8 napja.

A Kalocsai Városi Bíróság 3 B.170/2009/12 számú, illetve a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 1.Bf.315/2010/8. számú határozatával - amely 2011. április hó 20. napján emelkedett jogerőre - a vádlottat társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt mint különös visszaesőt 6 hónapi börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben kizárta a feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből. A vádlott ezen büntetéséből 2011. november 8. napján kitöltve szabadult.

E kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság teljes tényállást állapított meg, és arra figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is teljesítette az irányadó volt a másodfokú eljárásban.

A személyi rész körében a kiegészítést az indokolta, hogy a Btk. 97. § (2) bekezdése értelmében rendelkezésre álló erkölcsi bizonyítványból csupán az volt megállapítható, hogy a vádlott korábbi elítélésére többszörös visszaesőként került sor. Ugyanakkor csak ezen korábbi - az erkölcsi

bizonyítványban feltüntetett - ítéletből állapítható meg, hogy a vádlott jelen bűncselekmények vonatkozásában is többszörös visszaesőnek minősül. Önmagában az erkölcsi bizonyítványban feltüntetett elítélésből ugyanis nem következik, hogy a vádlott a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pont b) pontja szerinti többszörös visszaeső, illetőleg annak vizsgálatát is el kellett végezni, hogy a vádlott nem minősül-e a Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pont c) szerinti erőszakos többszörös visszaesőnek. Ezért tartotta szükségesnek az ítélőtábla ezen korábbi - az erkölcsi bizonyítványban már nem szereplő - előéleti adatoknak a feltüntetését is.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a sértett sérelmére elkövetett testi épség elleni bűncselekmény kivételével a vádlott cselekményeit helyesen minősítette.

A testi sértés büntette vonatkozásában az ítélőtábla mindenben osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, ezért annak megismétlése szükségtelen.

A büntetés mértékét meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság helyesen vette számba, az annyiban pontosítandó, hogy az enyhítő körülmények köréből az előzetes fogvatartásban töltött időre való utalást az ítélőtábla mellőzte.

A bűnösségi körülményekre, továbbá a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre tekintettel is az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mértéke tetтарыos, annak sem emelése, sem mérséklése nem szükséges.

Az elsőfokú ítélet járulékos kérdésekben hozott rendelkezései törvényesek, így azokat az ítélőtábla nem érintette.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a Be. 606. § (1) bekezdésének felhívásával került sor, míg az ítélet egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben a másodfokú bíróság.

A bűnügyi költség viselésével kapcsolatban az ítélőtábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye..

**Budapest, 2018. év október hó 11. napján**

|                            |                              |                            |
|----------------------------|------------------------------|----------------------------|
| <b>Dr. Rédei Géza s.k.</b> | <b>. Vincze Piroska s.k.</b> | <b>Dr. Mató Ágnes s.k.</b> |
| a tanács elnöke            | előadó bíró                  | bíró                       |

A Fővárosi Törvényszék 6.B.920/2017/45. számú ítélete a vádlottal szemben a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.144/2018/10. számú ítéletében foglalt változtatással a mai napon jogerős.

**Budapest, 2018. év október hó 11. napján**

**. Rédei Géza s.k.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő